

ESPAI D'OPINIONS **Nº312**
Setembre 2013

Josep Valero

**Vocal de la Junta Directiva de
FAPA Mallorca**

**EL DOCTRINARISME CREA EL CONFLICTE
DE COMENÇAMENT DE CURS**

El setembre comença el curs escolar amb la convocatòria de vaga indefinida, promoguda pels sindicats i l'assemblea de docents. L'abast del cabreig que respira el món de l'ensenyament, va més enllà de la reivindicació salarial o de les propostes de millores corporatives. Hi ha la sensació de que cal defensar la dignitat personal i professional dels docents. I quan un col·lectiu actua amb aquesta motivació, l'enduriment del conflicte es previsible, i fins i tot, anuncia les dificultats de trobar-hi sortides viables.

La conselleria d'educació està dirigida per una colla d'ineptes o te clara una fulla de ruta dissenyada per provocar el conflicte, atiar-lo i tractar després de guanyar-lo? Al meu parer se juntes les dues coses. Anem per parts. La conselleria te una estratègia basada en el doctrinarisme polític del partit popular: Acabar amb la immersió lingüística del català a l'ensenyament, ja que es un perill per a la unitat d'Espanya. El castellà cal promocionar-lo ja que es la llengua de cohesió de la unitat nacional espanyola. El programa electoral del PP es la coartada ideològica. Qualsevol consideració pedagògica i d'aplicació de la prudència, queda relegada a la prioritat d'aconseguir la consigna política. La doctrina hi ha que imposar-la, agradi o no agradi. A les bones o a les males. No estam per tan en un debat d'oportunitat pedagògica, sinó amb un debat d'oportunitat política, instigat pel doctrinarisme del partit popular.

Per aplicar la doctrina, analitzen la realitat a partir de la "veritat irrefutable" dels següents i simples sil·logismes:

- Cal amagar que la legislació obligatòria es el decret de mínims que obliga al 50% de l'ensenyament en català i al 50% en castellà i que la immersió lingüística en català es una opció triada a cada centre de forma

individualitzada. Cal parlar de la “dictadura pancatalanista” quan es xerra de la immersió lingüística en català.

- La immersió lingüística de l'ensenyament en català no es una eina pedagògica, sinó una proposta política del professorat radical i pancatalanista.
- Aquest professorat es una petita minoria del col·lectiu docent.
- La majoria dels pares i mares estan d'acord amb les propostes de més castellà que defensa el partit popular.
- La majoria absoluta dels escons parlamentaris, es equivalent a la majoria social a l'àmbit de l'ensenyament.
- Els inspectors, directors i la resta del funcionariat docent, son simples mecanismes executors de la política de la conselleria.
- El castellà es l'idioma que perilla a les Balears, i no es el català la llengua més feble institucional i socialment, i que per tan, necessita una política de normalització. Afirmació que per cert, contradiu la Llei de normalització lingüística vigent fins el moment i redactada amb el consens de totes les forces parlamentàries en el seu moment.

Amb la “força” d'aquestes argumentacions, el President Bauzà ordena als seus acòlits de la conselleria d'educació, que inicien la “santa creuada” contra el català a l'ensenyament. Ell hi col·labora començant amb la modificació de la Llei de la Funció Pública, eliminant l'obligatorietat del català, per accedir a les places de la funció pública de l'administració autonòmica i local. La resposta dels llaços a les escoles, ve per aquesta llei. La immersió lingüística de l'ensenyament en català es una eina imprescindible per garantir la igualtat d'oportunitats lingüístiques a tota la població de les Illes, especialment per als nouvinguts no catalanoparlants. Llevar la obligatorietat del català a la funció pública, es donar el missatge de que no es “útil” el seu estudi ni el seu coneixement. L'inici de la “creuada” ja havia començat.

Després vingué la lliure elecció de llengua a principis de primària i a infantil el curs passat. Comença a fallar un dels sil·logismes. La majoria de pares i mares triaven l'ensenyament en català. Conclusió: la minoria radical de mestres controla els processos de selecció. Enguany s'ha fet per procediments telemàtics i “oficines” d'inscripció fora dels centres. Els resultats han estat semblants. Per cert, com es garantirà ara la lliure elecció d'ensenyament vehicular de la primera llengua amb el TIL ? Com acabarà tota la “moguda” ideològica de la “lliure elecció” ?

I a partir d'aquí comencen els concursos d'ineptitud de la conselleria i dels dos equips que fins ara l'han dirigida. Ineptitud travessada per una certa divisió interna: Els que se creuen de bon debò els sil·logismes oficials sobre l'ensenyament del PP, i els que pensen que estan bé com eslògans publicitaris, però que la realitat del mon de l'ensenyament es quelcom més complexe. Els primers, els “holigans” vinculats al Círculo Balear, determinats entorns

parlamentaris i consells assessors del partit, que volen treure pit de la “creuada” i fer ostentació de la mateixa; els segons, dirigents que coneixen el món educatiu i que cerquen els mecanismes més sibil·lins per intentar complir el millor possible les ordres rebudes de Bauzá.

Segurament me deixaré molts de detalls, però a títol enunciatiu enumero l'evolució del principal element d'estratègia de la “creuada”: El Decret sobre el “Tractament Integral de Llengües” el ja famós TIL. L'idea es aplicar en la mateixa proporció, l'ensenyament en anglès, castellà i català a tots els àmbits de l'ensenyament reglat obligatori. Se suposa que la idea es que es al final dels cicles obligatoris de l'ensenyament, es sàpiguen perfectament els tres idiomes. L'idea en si pot ser meravellosa. Si els pares i mares es creuen la pel·lícula, es pot vendre el producte com un avanç en l'ensenyament de l'anglès, i col·lateralment, es destrueix la immersió lingüística en català i s'avança en la implantació del castellà. L'idea meravellosa te tan sols un problema: Es pràcticament impossible fer-ho d'un dia per l'altre, i el president Bauzá vol resultats immediats.

I aquí comença el calvari polític dels qui volen aplicar el TIL:

- Saben que es impossible tenir el professorat adient per ensenyar amb anglès assignatures de contingut no lingüístic, en un període curt de temps. Forcen la legalitat i la lògica pedagògica per intentar fer-ho possible.

- El Consell Consultiu tomba per inconstitucional la maniobra inicial de Bosch, de permetre mantenir la immersió lingüística amb una llengua com a coartada, per imposar a la pràctica l'altre model. L'habilitat era fer que els pares i mares tinguessin que votar amb uns mínims de participació del 65% del cens electoral de cada centre, perquè hi hagués immersió lingüística amb una sola llengüa (Això era tècnicament fer impossible la immersió, malgrat teòricament fos possible). La sola proposta ja va crear problemes interns al PP.

- El decret TIL es modifica amb la versió actual. Hi ha el famós article 20. Torna haver-hi atacs de sectors del PP i en aquest cas, també de UP i D . El decret té el vist i plau del Consell Consultiu, però no es passa a consulta l'annex de l'aplicació del Decret ni el seu calendari de realització, que des de el punt de vista pedagògic, es una aberració quan introdueix l'ensenyament amb anglès d'assignatures de contingut no lingüístic i a la vegada, a tres nivells diferents de primària i al primer curs de secundària. Els sindicats plantegen els primers recursos legals.

- Es produeix el relleu de Rafel Bosch i part del seu equip. Es vol més contundència en aplicar el TIL.

- La nova consellera s'apunta a l'atac al col·lectiu docent i a la “minoria” que fa “política” als centres. No te cap coneixement previ del món educatiu.

- L'article 20 es el triat per la majoria de centres, com el menys lesiu amb els actuals projectes lingüístics de centre. Això implica, entre altres coses, un

procés de votació consultiu obert al cens de tots els pares i mares de cada centre i una votació favorable dels 2/3 del consell escolar.

- El nou Secretari d'Educació, publica les instruccions per “aplicar” l'article 20. Es contesta legalment per l'Associació de Directors que les instruccions vulneren el decret de rang superior. El malestar entre la majoria dels directors es palpable.

- S'envien noves instruccions internes més restrictives a inspecció, perquè ajustin els projectes lingüístics enviats pels centres a les noves indicacions fetes pel Secretari d'Educació.

- S'obliga a fer modificacions als projectes dels centres emesos per l'article 20 i aprovats pels seus Consells Escolars. Hi ha serioses dubtes de que se pugui obligar a fer-ho amb la legislació actual. S'anuncien noves batalles legals i nous conflictes en l'aplicació autoritària del decret.

- Es sanciona a tres directors de centres de Menorca que defensen l'acord dels seus consells escolars. Es genera un allau de solidaritat amb els mateixos.

- L'Associació d'Inspectors educatius, es desmarca de l'inici dels processos de sancions, i diu que es una decisió política dels responsables de la conselleria.

- L'assemblea de docents i els sindicats convoquen una vaga indefinida pel començament de curs. Entre moltes altres coses, l'aplicació a la brava del TIL, genera retallades i greuges a l'escala d'interins i fortes incerteses a l'estabilitat de les places de tot el professorat. Estan farts dels insults i dels menyspreus. De la banalitat i la mentida. De tenir que explicar uns valors de convivència a les aules, que la conselleria es incapaç de tenir amb la seva pròpia comunitat educativa.

- Les Associacions majoritàries de Pares i Mares, estan fartes de la prepotència i de la falta de capacitat de diàleg real de la conselleria. Estan molt preocupades pel conflictiu començament de curs, de la improvisació pedagògica contínua de la conselleria, de com afectarà als seus fills l'ensenyament generalitzat amb anglès d'assignatures no lingüístiques, quan ni els fills mateixos ni els professors es veuen preparats per fer-ho, especialment ens els cursos no inicials de primària i a primer de secundària.

I els de la conselleria amb una preocupació central: El TIL cal aplicar-lo amb els seus criteris sia com sigui, peti qui peti i perjudiqui a qui perjudiqui. El doctrinarisme de la consigna política que vol aplicar la conselleria d'educació es el rerefons de l'actual conflicte de començament de curs. A un bon governant se li demana habilitat i pragmatisme, seny i capacitat per suavitzar enfrontaments innecessaris, sense tenir que renunciar a aplicar el principal de les seves prioritats polítiques. Això suposa també intel·ligència. Capacitat d'analitzar la realitat i no auto-enganar-se amb la pròpia propaganda. Els sil·logismes sobre l'ensenyament en que se basa el PP no son vertaders. La majoria de la gent vol pau i tranquil·litat a les aules i no se vol ficar a cap

creuada. Especialment els pares i les mares, siguin del color polític que siguin. I aquí està el principal error de càlcul del govern Bauzá i la conselleria.

Negociació o creuada. Aquesta es l'opció que te la conselleria. Ho pot entendre a les bones o a les males. Si l'opció es la creuada, ja sabem històricament com acaben. El desastre l'arrossegarem per molt de temps. Hi no hi haurà guanyadors absoluts a curt termini. El que si es segur es que hi haurà perdedors: els nostres fills i la qualitat de la seva educació. El doctrinarisme mal gestionat genera molts de monstres. Especialment si parlam d'educació.